

De Nederlandse Coalitie voor Palestijnse kinderen in Israëlische gevangenschap

Ministerie van Buitenlandse Zaken
Ter attentie van: F. Timmermans, Minister
 Postbus 20061
 2500 EB Den Haag

3 juli 2014

Geachte heer Timmermans,

Wij sturen u deze brief als reactie op het Algemeen Overleg (AO) van dinsdag 17 juni waarin de situatie van Palestijnse kinderen in Israëlische gevangenschap besproken is. In dit overleg bracht VVD Tweede Kamerlid Ten Broeke informatie en enkele vragen naar voren naar aanleiding van een gesprek met de procureur-generaal van het Israëlische militaire gerechtshof, kolonel Hirsch, dat hij kort geleden in Jeruzalem had gevoerd. Ten Broeke's inbreng leidde tot een nieuwe ontwikkeling in het debat over dit onderwerp. Besloten werd dat de Nederlandse vertegenwoordiging in Ramallah contact opneemt met de procureur-generaal van het Israëlische Hooggerechtshof en 'de feiten' op een rijtje probeert te krijgen. Gevraagd wordt hoeveel kinderen sinds 2013 (bedoeld als het moment waarop Israël hervormingen zou zijn gaan doorvoeren in zijn detentiebeleid) gedetineerd zijn; hoeveel van hun families geld krijgen van de Palestijnse Autoriteit (PA) als compensatie voor de gevangenneming; en hoeveel Palestijnse advocaten een verzoek tot recht op bijstand van Palestijnse kinderen afwijzen. De PA zal met deze zelfde informatie en vragen worden benaderd.

De Nederlandse Coalitie voor Palestijnse Kinderen in Israëlische Gevangenschap wil graag benadrukken dat Nederland de verantwoordelijkheid heeft om erop toe te zien dat Israël het internationale recht respecteert en dat de Israëlische militaire autoriteiten de rechten van Palestijnse kinderen tijdens arrestatie, verhoor en detentie waarborgen, zoals internationaal-rechtelijk en in relevante internationale conventies is vastgelegd. De verantwoordelijkheid voor het waarborgen van de rechten van Palestijnse kinderen in Israëlische detentie ligt uitsluitend bij Israël als bezettende macht. Zodoende acht de Coalitie het besluit van de Tweede Kamer om de Palestijnse Autoriteit met vragen over dit onderwerp aan te spreken opvallend, en wordt de focus niet meer gelegd op wat centraal dient te staan.

Volgens rapporten van Palestijnse, Israëlische en internationale mensenrechten- en kinderrechtenorganisaties vinden de meeste rechtenschendingen en geweld bij arrestatie en detentie van Palestijnse kinderen door het Israëlische leger plaats tijdens de eerste 24 uur na arrestatie. Tijdens deze periode zijn de meeste kinderen enorm verward en niet in staat zichzelf te vertegenwoordigen. Dientengevolge rest er op het moment dat een advocaat een rol gaat spelen niets behalve het zo goed mogelijk uit onderhandelen van de strafmaat voor het kind. Daarom roept de Coalitie het kabinet op aan deze ontwikkelingen voorrang te geven boven andere, in onze ogen minder relevante vraagstukken. Wij roepen de Nederlandse regering nogmaals op er bij Israël op aan te dringen:

1. Een einde te maken aan nachtelijke arrestaties.
2. Erop toe te zien dat er bij elke ondervraging een advocaat en een ouder aanwezig zijn.
3. Erop toe te zien dat elke ondervraging audiovisueel wordt opgenomen.

Om duidelijkheid te verkrijgen over de vragen die de heer Ten Broeke aan de Nederlandse regering heeft voorgelegd heeft de Coalitie op eigen initiatief verschillende kinderrechten- en mensenrechtenorganisaties, zowel in Israël als Palestina, benaderd, en tevens informatie ingewonnen bij een Israëlische advocaat die

regelmatig Palestijnse kinderen in Israëlische detentie vertegenwoordigt. Hun antwoorden op de genoemde vragen zoals naar voren gebracht in het AO van 17 juni zijn aan deze brief toegevoegd.

Tenslotte willen wij onze verbazing uitspreken dat luitenant-kolonel Hirsch, of andere vertegenwoordigers van de Israëlische regering, bereid zijn informatie te verschaffen over de arrestatie en detentie van Palestijnse kinderen door het Israëlische leger daar waar zij eerder dit jaar weigerden inbreng te leveren aan het rapport ‚Palestijnse kinderen en militaire detentie’. De expertgroep die dit rapport heeft opgesteld had graag over de situatie van Palestijnse minderjarige kinderen met de bevoegde Israëlische autoriteiten van gedachten willen wisselen.

Antwoord van de Israëlische mensenrechtenorganisatie B’Tselem:

De autoriteiten negeren stelselmatig de rechten van minderjarigen, vanaf het moment van aanhouding totdat ze vrijgelaten worden. Door stil te staan bij een specifiek detail, gaat men voorbij aan de kwestie als geheel.

Over de kwestie van de Palestijnse advocaten:

1. Binnen de geldende militaire wetgeving is het recht van Palestijnse minderjarigen om een advocaat te raadplegen zeer beperkt. Ze krijgen te horen dat ze daarop recht hebben, maar een advocaat wordt uitsluitend benaderd als zij aangeven hoe die bereikt kan worden. En dan nóg verplicht de wet niet om op de advocaat te wachten voordat men met het verhoor begint. Uit onderzoek van B’Tselem blijkt dat het feit dat een minderjarige geen contactgegevens van een advocaat heeft, inderdaad aanleiding is om hem/haar niet in de gelegenheid te stellen om vóór het verhoor contact met de advocaat op te nemen, ook wanneer de minderjarige wel de naam van de advocaat noemt.
2. Veel advocaten die verdachten bij de militaire rechtbanken vertegenwoordigen zijn zelf Palestijns en hebben niet vanzelfsprekend toegang tot politiebureaus, die zich in Joodse nederzettingen bevinden. Tegelijk zijn er ook gevallen gedocumenteerd van Israëlische advocaten die op het politiebureau aanwezig waren, maar die niet door hun cliënten geraadpleegd mochten worden. Het hele systeem is er niet voor gemaakt om minderjarigen de kans te geven van dit recht gebruik te maken, en het wordt hen dan ook te makkelijk ontnomen.
3. Uit observaties van B’Tselem bij de militaire rechtbank blijkt dat advocaat en cliënt elkaar tijdens het proces inderdaad uitsluitend bij de rechtbank ontmoeten. Dit gegeven doet echter niets af aan de plicht van Israël om passende vertegenwoordiging mogelijk te maken, en vooral om Palestijnse minderjarigen in de gelegenheid te stellen een advocaat te raadplegen voordat ze verhoord worden.

Antwoord van Defense for Children International - Palestina (DCI-Palestine)

Palestijnse gevangenen ontvangen sinds het begin van Israëls bezetting van de Palestijnse gebieden financiële toelages. Deze toelages ondersteunen de familie van de gevangene en dekken de kosten van zijn of haar kosten in de gevangenis. In het verleden was dit een taak van de PLO (Palestine Liberation Organization); inmiddels ontvangen gevangenen deze toelages van de Palestijnse Autoriteit.

Recent heeft de Israëlische regering in toenemende mate te maken gekregen met kritiek van de internationale gemeenschap op haar beleid richting Palestijnse gevangenen. In de laatste drie jaar zijn er verschillende rapporten gepubliceerd over de problematiek rond Palestijnse gevangenen, waarbij men allen tot eenzelfde conclusie kwam: Israëliësch beleid schendt het internationale humanitair recht. Een van deze rapporten was het in april gepubliceerde rapport ‚Palestijnse kinderen en militaire detentie’ van een Nederlandse expertgroep - u bekend - waarin de Nederlandse regering, en specifiek de Minister van Buitenlandse Zaken, werd opgeroepen meer aandacht te besteden aan de problematiek rond de arrestatie, detentie en verhoor van Palestijnse kinderen door de Israëlische militaire autoriteiten op de Westelijke Jordaanoever.

Volgens gegevens verzameld door DCI-Palestina kregen in 2013 drie op de vier Palestijnse kinderen die gedetineerd werden door het Israëlische leger op de bezette Westelijke Jordaanoever te maken met fysiek geweld tijdens arrestatie en verhoor. In 21,4% van de gevangenen werden kinderen in het kader van verhoor door het Israëlische leger of de politie in eenzame opsluiting geplaatst, voor een gemiddelde duur van 10 dagen.

In 2013 heeft DCI-Palestina 15 klachten ingediend bij de Israëlische autoriteiten over de mishandeling en marteling van 10 kinderen terwijl zij in Israëlische militaire detentie zaten. Geen enkele verdachte is tot nu toe aangeklaagd.

De financiële toelages die Palestijnse gevangenen, waaronder kinderen, krijgen van de Palestijnse Autoriteit zijn nodig omdat in Israëlische gevangenissen zelf gevangenen niet in alle behoeften adequaat voorzien worden. De kwaliteit en kwantiteit van voedsel voor gevangenen is onder de maat. In zo'n soort situatie zijn gevangenen verplicht hun eten met hun eigen financiële middelen te kopen in de gevangeniskantine; de prijs van dit eten is relatief hoog in relatie tot voedsel dat buiten de gevangenis te koop is.

Van centraal belang hierbij is het feit dat hoewel Israëlische gevangenen ondersteuning krijgen vanuit de Israëlische overheid, dit niet het geval is bij Palestijnse gevangenen. De steun van de Palestijnse Autoriteit is erop gestoeld families van gevangenen te ondersteunen. Het is er niet op gericht het plegen van misdrijven aan te moedigen of te steunen. Het doel is om de familie van de gevangenen te beschermen. Palestijnse gevangenen zouden bovenal eenzelfde steun moeten krijgen van de Israëlische overheid als Israëlische gevangenen.

Antwoord van Nery Ramati, advocaat bij Gaby Lasky and Partners, Law Offices die veel Palestijnse kinderen vertegenwoordigt bij de militaire rechtbank

Wanneer een Palestijnse minderjarige gearresteerd is wordt de plek waar hij naartoe gebracht wordt niet verteld aan zijn of haar familie. Dit is de reden waarom een advocaat hen niet bezoekt - de advocaten weten vaak niet waar de kinderen zijn.

Antwoord van de kinderrechtenorganisatie Military Court Watch

Hoewel we willen benadrukken dat het van groot belang is dat parlementariërs geïnformeerd worden door een veelvoud aan bronnen, roept de recente briefing van Tweede Kamerlid Ten Broeke door de procureur-generaal van het Israëlische militaire gerechtshof, luitenant-kolonel Maurice Hirsch, enkele vragen op, namelijk de volgende:

1. Uit een artikel dat recent in de Israëlische krant Ha'aretz werd gepubliceerd blijkt dat luitenant-kolonel Maurice Hirsch een kolonist is die woonachtig is in de nederzetting Efrat (<http://goo.gl/R3N94s>). Dus hoewel de heer Hirsch afhankelijk is van artikel 66 in de Vierde Geneevse Conventie om werkzaam te zijn in het militaire rechtssysteem, negeert hij klaarblijkelijk de toepasbaarheid van artikel 49 van diezelfde Conventie aangaande de illegaliteit van de nederzettingen. Dit geval van ernstige vooringenomenheid roept legitieme vragen op met betrekking tot de wenselijkheid van het geven van informatie over het militaire rechtssysteem.
2. Daarnaast is luitenant-kolonel Hirsch, als procureur-generaal van het gerechtshof, willens en wetens betrokken bij het transporteren van Palestijnse gevangenen uit bezet gebied, een schending van artikel 76 van de Vierde Geneevse Conventie. Deze onwettige transport- en detentiepraktijken worden betiteld als een oorlogsmisdaad onder het Statuut van Rome, dat de basis legde voor het Internationaal Strafhof, en waar in sommige Europese landen een maximumstraf van 30 jaar gevangenis op staat. In dit licht bezien moet wederom de vraag worden gesteld of luitenant-kolonel Hirsch de meest geschikte persoon is om informatie te verschaffen over het militaire rechtssysteem.

Gezien deze omstandigheden zou een buitenstander moeten toegeven dat het ongepast is om informatie verschaft te krijgen over het Israëlische militaire rechtssysteem van een Israëlische kolonist, zeker als we in ogenschouw nemen dat er genoeg andere, gekwalificeerde Israëlische woordvoerders zijn die niet een schaduw van illegaliteit en vooringenomenheid over zich heen hebben hangen.

De Nederlandse coalitie voor Palestijnse kinderen in Israëlische gevangenschap hoopt dat de antwoorden van deze experts en organisaties u aanleiding geven om te focussen op wat centraal dient te staan, namelijk de rechten en het welzijn van Palestijnse kinderen in Israëlische gevangenschap. Wij roepen u op deze lijn voort te zetten en te waarborgen dat Israël de geldende internationale normen naleeft.

De Nederlandse Coalitie voor Palestijnse kinderen in Israëlische gevangenschap

Aloys van Rest
directeur

Jaap Hamburger
voorzitter

Galit Saporta
co-directeur

Ghada Zeidan
voorzitter

Jan van der Kolk
voorzitter

Guido van Leemput
coördinator

Javier Salmeron
country director oPt

Een kopie van deze brief is ook verstuurd aan de leden van de Tweede Kamercommissie voor Buitenlandse Zaken.